

Az én teremtéstörténetem

Ha én teremthettem volna a Földet,
Utána is gondoznék minden kis völgyet.
Olyan hely lenne, ami nem csak egy festmény,
Hanem boldog benne minden teremtmény.
Hol nem az számít, amit kívülről látnak,
Ahol a bűn nem válik szokásnak.

Ha tehetném, az állatokat egyenlővé tenném,
Mindegyiknek esélyt adnék, egyet sem mérgeznék.
Nem nézném tétlenül a gyengét az erőssel szemben,
Nem játszanék mások életével.



És ha valaha e világra is belépne a gonosz,
Nem én lennék az, aki tovább fokoz.
Az igazi bűnöst büntetném csak,
Az egyszer hibázónak kegyelmet adj!

Gyilkosnak, árulónak, hízelgőnek itt nincs helye,
Nem lenne ez a Föld háborúk színhelye.
Nem lennének az elmékben pusztító vágyak,
Nem hagynának hidegen, kik télen fáznak.

Ha én alkottam volna az egészet,
Szívemet, lelkemet, eszemet,
Beletennék mindent, amit csak lehet.
Míg ez a világ a szívemben, eszemben marad,
Addig talán ezen a helyen is találok utat.
De most csak ennyit tehetek,
Nem pusztítok, segítek
Halandóként veletek.

Péter Krisztina (12.c)
Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium
Zalaegerszeg